

enig socialdemokratisk gruppe, der har markeret sig – og nu kan jeg forstå, at man er fritstillet. Men det skal jeg slet ikke gøre mig hverken lystig eller polemisk over.

Jeg konstaterer bare, at der var en deadline, og den har arbejdsgruppen søgt at overholde. Arbejdsgruppen holdt sit sidste møde i midten af januar, og efter det tidspunkt er rapporten så blevet færdiggjort. Formanden for ekspertgruppen har, som det er kutyme, bedt om at få et møde med mig som, kan man sige, opdragsgiver, selv om det ikke var mig, der kom med opdraget, men altså var ministeriet, der var og er opdragsgiver. Det fandt vi den hurtigst mulige kalendermæssige mulighed for, og jeg har så spurgt om, hvordan man fra ekspertgruppens side havde tænkt sig, at man ville offentliggøre denne rapport. Det har ekspertgruppen ved formanden selv sat sin egen deadline for, nemlig, for at være meget præcis, den 18. marts. Det er på den baggrund, at vi, da vi blev opmærksomme på, at dette forslag kom på i dag til første behandling, valgte – nu vi skal stå og diskutere det – at spørge til, om man kunne justere behandlingen i salen her, sådan at det kunne passes med den kadence, som ekspertgruppen havde lagt for offentliggørelsen af arbejdet.

Kl. 18.40

Det er der sådan set ikke noget mystik i. Det er ikke noget med, at ingen vil lytte til eksperter eller noget som helst. Der er ikke nogen, der har haft en skjult hånd ind over det her eller noget som helst, det vil jeg i den grad gerne have mig frabedt.

Når det hollandske forsøg ikke er inddraget – det er jo dog omtalt – hænger det jo sammen med den deadline, der har været sat for ekspertgruppens arbejde. Det er som sagt ikke en deadline, jeg har sat, og jeg har i øvrigt ikke på hverken den ene eller den anden, tredje, fjerde eller syvende måde overhovedet påvirket det her arbejde, og det føler jeg mig tusind procent sikker på vil kunne bekræftes alle steder, hvor man ville rette et sådant spørgsmål hen.

Så kunne vi nu ikke få en debat om det, det handler om, nemlig hvad det er for en indsats, vi skal yde og tilbyde de hårdest belastede narkomaner og narkomaner i øvrigt i det her samfund.

Lad os nu lade være med at stå og kaste smuds på det solide arbejde, som denne ekspertgruppe har gjort, og som dækker området helt bredt og langt ud over alene spørgsmålet om heroin. Jeg er nemlig enig med fru Tove Videbæk i,

at en række af de ræsonnementer og overvejelser, der er gjort i rapporten, jo vil stå fuldstændig uhildet, uanset om deadline for denne rapport blev forrykket 1 måned eller 2 eller 3. Den gamle regering har sat en deadline, og folk er vel også interesseret i handling. Det er vel ikke sådan, at vi skal sidde og vente på, at hele verden har udviklet alle mulige forsøg, før vi forsøger at samle op og drage vores egne konklusioner.

Må jeg så ikke sige til fru Karen Klint, at det ikke er min påstand, at forsøg fører til noget permanent, det tager jeg sådan set fra ekspertgruppen. Det er jo en af de konklusioner i ekspertgruppen, der er hundrede procent enighed om, sådan læser jeg redegørelsen, nemlig at man må gøre sig klart, at hvis man går ind i forsøg med dette, så kan det ikke afgrænses til forsøget. Altså skal vi, inden vi sætter forsøget i værk, have gjort os nogle færdige overvejelser om, hvordan vi vil håndtere det her permanent. Det er sådan set meget, meget vigtigt. For der er jo forskel, både økonomisk og på anden vis, på at sige: Jamen så lad os lave et lille sødt forsøg afgrænset til en lille målgruppe mennesker med en lille økonomi og lad os så se effekterne af det og forholde os frit til, hvad der efterfølgende sker.

Men det er jo en af hovedkonklusionerne, at forsøget fører til det permanente, og det er også derfor, at det er relevant at gøre sig nogle betragtninger over, hvad det er for en økonomi, hvad det er for en ressourceindsats, der skal til for at kunne håndtere det her på sigt i fuldskala.

Det er da i øvrigt også sådan, at jeg har hørt radioavisen her i dag fra Holland – det er så det eneste, jeg støtter mig til – hvor det syntes at fremgå, at den hollandske regering, jeg har kun hørt det i nyhederne, har bedt det hollandske parlament om at udvide den forsøgsgruppe, der har været i Holland, til en mere permanent ordning.

Men jeg appellerer sådan set bare til, at vi nu diskuterer det her i god ro og orden. Jeg har ikke andre motiver end at diskutere det her i god ro og orden. Jeg har ikke noget motiv om – jeg har heller ikke gjort det – at undertrykke nogen information, tværtimod. Jeg har sådan set en ambition om, at vi diskuterer det her på et sagligt grundlag, og det er derfor, jeg blot stilfærdigt gør opmærksom på, at de hollandske argumenter og resultater, som nu florerer som den store sandhed og Det store dyr i Åbenbaringen, altså baserer sig på et helt andet sæt overvejelser og en helt anden målgruppe end den, der var mål-